К. 43, 4 (VII)

Като се свърши и срама нъ вдеренъ Вашия
изборъ, ви сами знаете, г-да, за разправленіе меж-
дувластіе-то отъ чего и изключителности отъ него
многими отъ Васъ лично съ головите недо-
вольства та и до клеветания тамъ, какъ
и безъ основни изъ
други и укори произвл. меня
чловахъ ги и азъ нъ праведнъ знаехъ защо
съ, но не обращахъ внимание, като не сче-
тахъ двизнение то такъвъ за сериозно,
скоро обаче за Васъ не прочее меня
се счетавъ самъ кандидатъ. Всичкитъ
партизани на покойно Стамболовска-
та партия ми обявихъ война и об-
явиха походъ противъ меня. Азъ виждахъ
напрежения тамъ, но не мислихъ да предви-
тавамъ върху мя нищо нъ на стоу-
жата пътъ, защото не въ честна и дако
нова борба никога нъ помагать мне обори. Но
отъ опитъ познавахъ партизитъ и бесовв-
ствата та на нъкои разъ вопреки подвоихъ
се да ми да прекъ продължаването пътъ
нъкой нъ да ги съ спрятъ, като мислихъ да
си дамъ оставката, защото, право да си ка-
жа, и подозрение тъмно ми позволяваше
да вързвамъ въ нови затаяния. Но ве-
нимятъ изборъ, г-да повърдение, вашето зре
лище да ви даде продължение не е допу
ска до това. Азъ виждахъ ясно че нъкои
противници никакъвъ нъкъ увлечение много
малъ свалне въ разочарование та область та;
но вашия изборъ ясно ми даваше да раз-